

BELEIDSPLAN
PROTESTANTSE GEMEENTE
te UITHOORN
2015-2020/ 2020-2025
(versie oktober 2020)

“Straal uit en deel mee:
vonken humor, moed, troost
en zo meer.”

Protestantse Gemeente te Uithoorn

Pinksteren

Het gebeurt onverwacht:
mensen lezen in elkaars ogen
dat ze allang gezien zijn,
ze verstaan elkaar zonder veel woorden.

Tijd van Adam en Eva is voorbij:
weg vijgenbladeren,
geen valse schaamte,
laat je zien
ontmoet
en raak bevlogen.
Er zijn duiven genoeg
die haviken om de tuin leiden.

Straal uit en deel mee:
vonken humor, moed, troost
en zo meer.

En wie het niet wil zien
moet eraan geloven.

Ronald da Costa

Uit: Ontmoeting, vijftig mogelijkheden voor inspiratie (PKN en NBG, 2007)

Inhoud

Inleiding	4
Onze basis.....	4
Onze kaders	5
Werkwijze.....	5
De wereld waarin wij leven	6
Evaluatie en aanbevelingen per commissie	8
Algemeen.....	8
Eredienst.....	8
Jeugd en jongvolwassenen.....	9
Pastoraat en gemeenschapsvorming	9
Diaconaat.....	10
Financiën	11
PR.....	12
Andere activiteiten.....	13
Bezinning & Verdieping	13
KerkCafé	13
Preek van de Leek.....	14
Kijk de Kerk	14
Verspreiden Elizabethbode en Open Deur.....	15
De groene kerk	15
Ontmoetingen	15
Praktijkschoolmaaltijden	15
Koffieochtend	16
Activiteiten voor senioren	16
Oecumene	16
De PGU in de Uithoornse samenleving	17
Tot slot: waar staan we nu	17
Hoe nu verder.....	19

Inleiding

Hoe willen we met elkaar kerk zijn? We zijn een geloofsgemeenschap, mensen samen onderweg met God. Maar we zijn ook een organisatie, die moet gaan kiezen waar zij tijd, geld en energie aan besteedt. Niet alles kan immers. Wat kiezen we, hoe willen we kerk zijn in deze tijd en in deze plaats. Daar gaat het hier over.

Zo luidde de openingsparagraaf van het beleidsplan 2015-2020 en deze zinnen zijn nog steeds zeer actueel. In 2015 is in het beleidsplan en de daarbij behorende bijlagen geschetst hoe de bestaande en te verwachten ontwikkelingen in onze gemeente en samenleving er uit zien.

Deze beleidsnotitie en de aanbevelingen zijn ieder jaar tegen het licht gehouden door de kerkenraad en waar nodig aangepast en herschreven. Zo is het steeds een levend en bruikbaar document gebleven en gebleken. Reden voor de nieuwe beleidscommissie om bij de versie van november 2018 aan te sluiten en deze allereerst verder te actualiseren.

De tekst van dit beleidsplan 2020-2025 is in december 2019 besproken in de kerkenraad, in januari 2020 in een gemeentevergadering en op 4 maart 2020 op een gespreksavond met gemeenteleden die graag diepgaander over de inhoud van het beleidsplan wilden spreken dan op de gemeentevergadering mogelijk was. Op basis van die besprekingen is de tekst op enkele punten wat verder aangevuld. De kerkenraad heeft die taak gedelegeerd aan de beleidscommissie en de tekst in principe goedgekeurd in augustus 2020.

We hebben als gemeente aldus al een start gemaakt met de bezinning op de vraag: hoe willen we met elkaar kerk zijn in deze tijd en in deze wereld. Deze discussie is door de corona crisis vanaf medio maart tot stilstand gekomen, net zoals veel van het gemeentelven grotendeels stil kwam te liggen: bijeenkomsten werden afgelast, kerkdiensten alleen nog online, veel bezoekwerk vervangen door telefonisch contact. Vanaf juni zijn er weer kerkdiensten met eerst een kleine groep gemeenteleden en vanaf juli tijdelijk met maximaal 60 aanwezigen mogelijk, vanaf oktober weer met maximaal 30 aanwezigen, naast de livestream uitzendingen. Er vinden weer meer bijeenkomsten plaats in kleine groepjes en vanaf eind september zullen de bijeenkomsten van Bezinning en Verdieping weer starten. Alles met in achtname van de corona maatregelen.

Als gemeente staan we nu daarom ook voor de uitdaging om het gemeentelven weer deels opnieuw vorm te geven: fysieke bijeenkomsten naast online sessies; wat kan er wel, wat nog niet; wat betekent dit voor de manier waarop we kerk kunnen zijn, samen kunnen komen, gevoed worden en naar buiten kunnen treden om uit te kunnen delen? Waarom willen we gemeente zijn, hoe willen en kunnen we gemeente zijn en hoe doen we dat, met een kleiner wordende gemeente in een wereld die de adem nog inhoudt door het coronavirus en die de inspiratie die wij als kerk willen en kunnen delen, misschien wel harder dan ooit nodig heeft: "Straal uit en deel mee: vonken humor, moed, troost en zo meer".¹

Onze basis

De PGU heeft in 2011 als haar missie uitgesproken:

Waar wij voor staan

De Protestantse Gemeente van Uithoorn heeft de Bijbel als inspiratiebron. Zij is als gemeente van

¹ Teksten van de landelijke kerk kunnen hierbij behulpzaam zijn, zoals de nieuwe visienota "Van U is de toekomst. Ontvankelijk en waakzaam leven van genade" en de bijbehorende gesprekshandleiding. Inspirerend is ook het artikel "Krimp zonder Kramp", van Jan van der Wolf, verschenen in Woord & Dienst, juni-juli 2019.

Christus een ontmoetingsplaats, waar ruimte is voor het ervaren van God in het vieren, leren en dienen.

Dat betekent dat onze missie is:

- omzien naar elkaar
- oog hebben voor de ontwikkelingen in de samenleving veraf en dichtbij en daarvoor openheid en ruimte bieden binnen onze activiteiten
- betrokken zijn bij zwakkeren in de samenleving.

Deze standpuntbepaling en missie zijn ook uitgangspunt voor dit beleidsplan en deze update ervan. Onze basis is het ervaren van God in het vieren en het leren, en het omzien naar elkaar. Van daaruit hebben we oog voor de ontwikkelingen in de samenleving en zijn we betrokken bij zwakkeren in die samenleving. Vanuit de eigen gemeenschap kunnen we naar buiten kijken en naar buiten treden. Beide kanten zijn belangrijk: de eigen gemeenschap en het dienen van de samenleving maar je moet eerst 'binnen' gevoed worden om 'buiten' uit te kunnen delen. De kerk is er echter niet voor zichzelf, om met Henk de Roest te spreken: "zij is van een Ander en zij is voor de wereld, instrument in Gods missie met het Koninkrijk als perspectief".² Er is een voortdurende wisselwerking tussen 'binnen' en 'buiten' de kerk. Immers, wij staan als gelovigen midden in de samenleving en wij worden beïnvloed door de wereld waarin wij leven.

Onze kaders

Als wij beleid maken hebben we met al deze ontwikkelingen te maken: minder leden, minder financiën en een groter beroep vanuit de samenleving op vrijwilligers en mantelzorgers. Dat zijn kaders voor onze beleidskeuzes. Maar ook onze missie is ons kader: de Bijbel als inspiratiebron, de ontmoeting met God, de geloofsgemeenschap die wij samen vormen, openheid naar de samenleving en betrokkenheid bij zwakkeren in de samenleving.

Dat we als gemeente steeds kleiner worden is in Bijbelse context overigens geen probleem. In de woorden van ds. Bas de Graaf (in Trouw, 24 oktober 2019): "zelfs al ben je met een klein groepje, dan gaat de voorbede door en gaat de liturgie door, voor de hele wereld. We hoeven dus "geen greep te doen naar iets groots, maar als kleine kerk hebben we wél een roeping. Om zout te zijn, om licht te zijn, om uit te gaan en de volken tot leerling te maken. Als in de gemeenschap alleen het idee heerst dat we het leuk hebben met elkaar, en er geen missionair besef meer is, dan blijft het bijbels gezien onder de maat."

Er is geen eenduidige reactie op het kleiner worden van onze gemeente, maar het is wel van belang om niet alles van onszelf te verwachten en om niet meer alles tegelijk te willen aanpakken. Een extra reden dus om beleidskeuzes te maken, vanuit onze missie en met oog voor de behoeften in de samenleving die meer dan ooit met zingevingsvragen worstelt en waarin de kerkelijke gemeente van betekenis kan zijn. Als kerk hoeven we niet naar de samenleving toe, maar staan we er middenin, als teken van de verbondenheid van God met de wereld, als dat zoutende zout en lichtende licht, en vanuit de hoop en verwachting dat God ons ziet en leidt, aldus Erik Borgman in dat zelfde artikel en tijdens de leerhuisavond op 15 oktober 2019 in Uithoorn.

Werkwijze

In mei 2019 is een nieuwe commissie in het leven geroepen met als opdracht een beleidsplan voor 2020-2025 op te stellen, om eind 2019 in de kerkenraad te bespreken en vast te stellen. Gezien de

² Henk de Roest, Een huis voor de ziel; gedachten over kerk voor binnen en buiten, 2010, pag. 345.

korte tijdspanne, maar vooral ook gezien de grondigheid van het beleidsplan 2015-2020 is gekozen voor de volgende werkwijze:

- alle commissies is gevraagd te reflecteren op de gedeelten in het beleidsplan waarin hun visie en activiteiten staan beschreven en op de aanbevelingen die in 2015 zijn gedaan. Met als vragen:
 - o wat is er bereikt van de genoteerde plannen en aanbevelingen
 - o wat zijn jullie prioriteiten/ speerpunten op dit moment
 - o wat zijn de knelpunten/ uitdagingen
 - o wat zijn jullie speerpunten voor de komende jaren
- met de leden van het moderamen is op 11 september besproken wat de kerkenraad precies verwacht van de werkgroep: aanpassing van het huidige beleidsplan of een ander soort tekst waarin een thematische aanpak van enkele grote thema's (inclusief stappenplan) wordt beschreven.
- Met de predikanten is op 14 oktober 2019 gesproken over de vraag hoe zij onze gemeente zien en hoe zij die in de toekomst (2025) zien. Waar zouden zij naar toe willen groeien, wat zou volgens hen de ideale kerk voor Uithoorn kunnen zijn. Met als insteek: dromen, durven, doen; groot denken, klein beginnen.

Als uitkomst van deze werkwijze en besprekingen is gekozen voor een dubbel traject. Enerzijds wordt het huidige beleidsplan geactualiseerd, met behulp van alle input vanuit de commissies. Anderzijds worden voorstellen gedaan voor een gerichte aanpak van enkele grote thema's, waartoe het beleidsplan handvatten aanreikt. Deze beleidscommissie stelt thema's voor, de kerkenraad maakt daaruit een eerste keuze en via besprekingen in de gemeente worden die keuzes verder aangescherpt en de komende jaren samen met de gemeente aangepakt.

De wereld waarin wij leven

Het is bekend: de samenleving is sterk veranderd en dat zal gewoon doorgaan. Ontkerkelijking, individualisering, mensen die zich minder of alleen kortdurend binden aan organisaties, wijzigingen in de zorg, nieuwe communicatiemiddelen en meer persoonlijke geloofsbeleving en zingeving. De laatste jaren komen daar in toenemende mate zorgen bij over waar het in onze samenleving naar toe gaat. Actuele thema's zijn de klimaatcrisis, de toenemende onvrede in de samenleving als gevolg van de globalisering en de groeiende ongelijkheid; eerder minder dan meer ruimte voor de LHBTQ+ gemeenschap; de instroom van vluchtelingen en migranten en het opkomend populisme. En er zijn zorgen over de toekomst van onze jongeren: waar kunnen zij bijvoorbeeld terecht voor een woning? Via initiatieven als de Groene Kerk en "wijdekerk" spelen we als gemeente al in op een deel van deze thema's en komen maatschappelijke onderwerpen aan de orde bij de avonden van KerkCafé en deels ook bij de Preek van de Leek en bij Vorming & Toerusting.

Er zijn ook andere ontwikkelingen te bespeuren. Er is nog steeds behoefte, misschien zelfs wel meer dan een aantal jaren terug, aan zingeving en rituelen. Zoals al aangegeven in de inleiding liggen juist hier kansen voor de kerk in de samenleving.

Er is enerzijds ook bij mensen buiten de kerk (meer) behoefte aan zingeving en de kerk zou haar eigen zingeving met hen kunnen delen. Anderzijds leeft er bij mensen buiten de kerk vaak een verouderd negatief beeld van wat de kerk biedt, zodat zij de kerk niet als logische plek zien voor hun zoektocht naar zingeving. Belangrijk is ook te beseffen dat mensen ook zonder de kerk kunnen; er is immers al veel aanbod op het gebied van zingeving. Wat de kerk kan bieden is dus niet alleen behoeften bevrediging maar juist verdieping, zoeken naar Gods geheim.³ Daarvoor is het nodig open

³ Vrij naar Henk de Roest, Een huis voor de ziel; gedachten over de kerk voor binnen en buiten, 2010

te staan voor anderen, voor zinzoekers, religieuze zwervers of daklozen.⁴ “Om zoekenden met de zoekenden te worden en vragenden met de vragenden. Want God is de God van de vaders maar ook van de anderen.”⁵ Om open te staan voor anderen is een goede basis nodig: geloof, geloofsbeleving en geloofsgemeenschap. Vandaar uit kun je als kerkelijke gemeente betrokken zijn op mensen in je omgeving en open staan voor mensen die anders denken.⁶ Of in de woorden van Henk de Roest: er moet zowel een plaats zijn voor de ontmoeting met God (tempel) als met elkaar (herberg). Zowel voor de kring van betrokkenen (gemeenteleden) als voor de kring van toehoorders (randkerkelijken en anderen) moet er genoeg ‘aanbod’ zijn. Om als gemeente goed te kunnen functioneren zijn van belang: het hebben van een duidelijke eigen boodschap (geloof in je geloof uitstralen) en het delen met anderen, ook door hen buiten de kerk op te zoeken.

Het kerk-zijn is meer dan op zondagmorgen naar de eredienst gaan. We zijn een gemeenschap met activiteiten op zondag maar vooral ook op andere dagen van de week: de activiteiten van Vorming & Toerusting, KerkCafé, Preek van de Leek, en de huiskringen waar mensen elkaar ontmoeten in kleinschaliger verband. De kerkelijke gemeente mag in omvang afnemen, er is een kern die bewust en intensief een christelijke gemeenschap vormt. Uit onze ledenadministratie blijkt dat we als gemeente vergrijzen. Er zijn veel ouderen en relatief weinig jongeren en leden van de middenleeftijd. Dit heeft effect op de financiën, op het aantal vrijwilligers en op het aantal gemeenteleden dat hulp behoeft.

Er is daarnaast een ontwikkeling in de samenleving aan de gang van verzorgingsstaat naar participatiemaatschappij. Dit legt een grote druk op mantelzorgers en vrijwilligers. Er wordt meer gevraagd van de kerk, financieel en qua menskracht, voor mensen in de eigen gemeente die hulp nodig hebben maar ook voor mensen buiten de eigen gemeente. Door alle communicatiemogelijkheden weten we wat er wereldwijd gaande is. Wij voelen ons vaak machteloos bij alle grote problemen in de wereld. Het werelddiaconaat ondersteunt projecten in de hele wereld maar ook wijzelf spelen een rol doordat wij als consumenten producten gebruiken die van heinde en verre komen.

In aansluiting bij de woorden van Erik Borgman gaat het er daarbij om dat we niet moeten doen alsof wij alles kunnen oplossen, maar dat we ons wel kunnen laten inschakelen door God. God verbindt zich aan ons en wij mogen die verbinding zichtbaar maken. We hebben daarbij de kerk nodig: wat ik niet zie, kan een ander zien, wat ik niet geloof, kan een ander geloven, wat ik niet kan doen, kan een ander doen.

Aanbevelingen

- Gemeenschapsofbouw voortzetten, maar daarbij keuzes durven maken (niet alles kan tegelijk gedaan worden/ voortgezet worden);
- Enkele speerpunten kiezen om met de hele gemeente mee aan de slag te gaan in de komende jaren;
- Onderzoeken hoe en waar we in gesprek kunnen gaan met mensen aan de rand of buiten de kerk over hun vragen op gebied van zingeving (missionaire kerk).
- Zoek naar mensen met specifieke expertise voor het uitvoeren van taken die daarbij passen.

⁴ Vrij naar Joep de Hart, Geloven binnen en buiten verband; godsdienstige ontwikkeling in Nederland 2014

⁵ Tomas Halik, Geduld met God; twijfel als brug tussen geloven en niet-geloven, 2014, pag. 24, 60

⁶ Vrij naar Raven; over eenheid als waardering van God, Raad van Kerken Nederland, 2014

Evaluatie en aanbevelingen per commissie

Algemeen

De PGU betekent veel voor haar leden: inspiratie, ontmoeting, gemeenschap, plek waar je dicht bij God komt, rustpunt, ruimte voor geloofsgesprek. De veelkleurigheid wordt gewaardeerd: 'iedereen anders en toch samen'. Gemeenteleden waarderen ook de diensten, met name de bijzondere diensten. Toch zijn er ook verbeterpunten: meer aansluiting bij de actualiteit, meer aandacht voor mensen aan de rand van de kerk, openstaan voor anderen in de samenleving. Onze eigen houding is belangrijk: gastvrij, open, enthousiast en luisterend naar elkaar.

Eredienst

De eredienst is een van de centrale elementen van ons gemeente-zijn. Het is belangrijk voor onze gemeenteleden, geraakt te worden door preek, muziek en gebed, samen zingend het geloof te belijden, in de preek 'denkvoer' mee te krijgen en elkaar te ontmoeten.

Bij de vieringen is iedereen welkom maar de liturgie heeft een heel eigen opbouw en taalgebruik waardoor een viering niet zonder meer toegankelijk is voor buitenstaanders – al blijft het streven geen onnodige drempels op te werpen. Onze gemeente is divers qua herkomst en geloofsbeleving, en die diversiteit is terug te vinden in de vieringen, binnen een vaste orde van dienst. Tegelijkertijd heeft de gemeente langzamerhand een eigen stijl ontwikkeld, waarmee de geregelde kerkganger vertrouwd is geraakt en die over het algemeen goed wordt ontvangen.

Liturgie beweegt zich tussen vertrouwd en verrassend, het bekende en het vernieuwende. De commissie eredienst probeert erop toe te zien dat voldoende vieringen met een bijzonder karakter worden gehouden, bijvoorbeeld met participatie van jongeren, van groepen in de gemeente, met andere muziek (Taizé- of Iona-liederen), of 'anders-dan-anders-diensten' rondom een speciaal thema; dat alles evenwel zónder dat de geregelde kerkganger vervreemd raakt van wat er gebeurt. Dat blijft een voortdurende uitdaging.

Jaarlijks wordt in een vergadering van de Commissie Eredienst, in samenspraak met andere betrokkenen, onder ander van het jeugdwerk, besproken hoeveel en welke bijzondere diensten worden gehouden, zo dat aan ieders wensen zoveel mogelijk tegemoet wordt gekomen.

Wat de vorm van de avondmaalsvieringen betreft, is de afgelopen jaren gezocht naar nieuwe vormen. Het blijkt dat de kringviering een goed en door sommigen zeer gewaardeerd alternatief kan bieden naast de 'lopende viering'. Afsproken is, dat er ruimte is voor kringvieringen, met name in diensten waarin niet al te veel kerkgangers worden verwacht. Op de Witte Donderdag is de viering steeds zittend aan tafels.

Blijvende aandacht is er ook voor de uitstraling van de kerkelijke ruimtes en met name van de kerkzaal. De commissie inrichting heeft inmiddels een aantal voorstellen uitgewerkt en deze worden nu uitgevoerd.

Muziek neemt een belangrijke plaats in, in onze eredienst. In het seizoen 2018-2019 is een Beleidsplan Kerkmuziek ontwikkeld. Deze tekst (de gedeelten 1 t/m 5) is inmiddels door de kerkenraad vastgesteld en wordt als bijlage aan dit beleidsplan toegevoegd. Uitvoering van de plannen (onder leiding van de commissie Eredienst) is door de corona crisis vertraagd.

Voornemens:

- De commissie eredienst ziet erop toe dat de diversiteit van de erediensten voldoende blijft, zonder daarbij de rode draad en de karakteristieke vormen van de PGU-liturgie uit het oog te verliezen. Zij streeft naar een evenwicht tussen het vertrouwde en het vernieuwende.
- De commissie probeert ervoor te zorgen dat maatschappelijke thema's voldoende aan bod komen in de eredienst.
- Het betrekken van kinderen en jongeren bij onze vieringen blijft een punt van aandacht.

Jeugd en jongvolwassenen

De huidige jeugdleiding is enthousiast over het jeugdwerk en ziet de zin van kwaliteit boven kwantiteit. Tegelijkertijd willen we blijven zoeken naar activiteiten die meer jeugd aanspreekt dan dat er op dit moment komt. Belangrijk in het jeugdwerk vinden wij: belangstelling tonen, een band opbouwen, mooie verhalen vertellen. Dit hoeft niet per se plaats te vinden in de zondagsdiensten, maar de zondagsdienst willen we ook niet helemaal loslaten.

In een samenleving en gemeente waarin de jeugd het druk heeft en niet meer vanzelfsprekend naar kerkelijke activiteiten komt, willen we ervoor zorgen dat de jeugd met onze jeugdwerk-activiteiten niet wordt overvraagd en dat de verschillende activiteiten niet met elkaar concurreren.

We willen de continuïteit van het jeugdwerk bevorderen, wat hopelijk ook bijdraagt aan groepsvorming van de huidige jeugd. Daarnaast willen we activiteiten organiseren die geschikt zijn om jeugd van buitenaf aan te trekken. Het doel is dat er voor elke leeftijdscategorie één of twee activiteiten zijn om aan deel te nemen zowel parallel aan de eredienst als in de week.

De ouders van onze jeugdgroep willen we meer aanspreken op hun verwachtingen en behoeftes van het jeugdwerk, en op hun verantwoordelijkheid en betrokkenheid daarbij, die daardoor hopelijk groter wordt. We willen actief contact zoeken met (jonge) gezinnen, eventueel via huisbezoeken.

De ontmoeting tussen generaties is een essentieel onderdeel van de kerkgemeenschap en mag bevorderd worden, ook in de zondagsdiensten. Daarbij moeten niet alleen de jeugd, maar ook de oudere generaties actief worden aangesproken en betrokken worden, zodat ze elkaar echt gaan zien. Uitdagingen voor het jeugdwerk de komende tijd zijn: het werven van vrijwilligers voor vaste en eenmalige projecten; de jeugd meer betrekken bij taken, beslissingen en inhoudelijke invulling van activiteiten in en vanuit de gemeente; op vaste liturgische momenten een dienst of andere activiteit voor kinderen/gezinnen te houden, andersoortige vormen van liturgie uitproberen; contacten leggen op scholen en met andere kerkgemeenschappen en de mogelijkheden van samenwerking onderzoeken, bijvoorbeeld met Ons Tweede Thuis.

Pastoraat en gemeenschapsvorming

Pastoraat is omzien naar elkaar, betrokkenheid bij de mensen om je heen, bij iemand terecht kunnen als je een probleem hebt en zelf openstaan voor hulp. In veel wijken zijn er regelmatige en goede contacten vanuit de wijkteams met de gemeenteleden uit de wijken (secties). Zo nodig kan iemand een beroep doen op de predikanten. De wijkbijeenkomsten voorzien in de meeste secties in een behoefte en we kunnen constateren dat onze gemeente sterk is in het omzien naar elkaar.

Het is wel de vraag of gemeenteleden dat onderling naar elkaar omzien wel beschouwen als 'pastoraat' wanneer het niet gebeurt vanuit een functie (bijv. contactpersoon). Verwachten gemeenteleden dat het pastoraat vooral door vrijwilligers gedaan wordt, of wordt alleen het bezoek door contactpersonen/ ouderlingen/pastorale medewerkers en door de predikanten als 'echt bezoek namens de kerk' beschouwd? Wat betekent dat dan bij een toenemend aantal vacatures?

Er is in verschillende secties sprake van langdurig onvervulbare vacatures en van een flinke vergrijzing van het vrijwilligersbestand. Weliswaar neemt ook het aantal te bezoeken gemeenteleden af, niettemin staat de structuur met secties en contactpersonen de laatste tijd onder druk. Vooral aan ouderlingen en pastorale medewerkers, dus aan coördinatoren van de secties, is gebrek.

Anderzijds functioneert de sectie-organisatie nog steeds, en levert een belangrijke bijdrage aan het pastorale werk in de gemeente. Het is echter niet mogelijk nog langdurig op dezelfde voet door te gaan, verdere bezinning en mogelijke hervorming is daarom gewenst om in de nabije toekomst ook goed naar elkaar om te kunnen blijven zien. Het cluster en vervolgens ook de kerkenraad buigen zich over mogelijk nieuw beleid en krijgen daarbij steun van leden van de beleidscommissie.

Dit nieuwe beleid betreft ook de inhoud van het pastoraat. Zo verwacht een kleine groep mensen geregeld of zelfs zeer geregeld bezoek, terwijl anderen geen beroep doen op pastorale ondersteuning, ook niet wanneer daar alle aanleiding voor zou zijn (bijv. bij ernstige ziekte, levens- en geloofsvragen). Weer anderen zijn blij zijn wanneer iemand hen rond een crisis benadert maar

zouden nooit zelf het initiatief nemen. Besproken zal worden hoe je het beste met deze verschillende verwachtingen om kunt gaan.

Een nieuw initiatief is een centraal systeem om nieuw-ingekomenen bij te houden, en in overleg met de secties, beter georganiseerd een informatiepakketje en eventueel een bezoekje aan te bieden.

In de periode rond 2015 is sterk ingezet op de huiskringen, vanuit de vraag naar het geloofsgesprek, en dat heeft resultaat gehad. Er is een aantal huiskringen in verschillende secties actief, maar inmiddels zijn er ook alweer een paar huiskringen verdwenen. De vraag is of er nog meer groeimogelijkheden zijn, of dat we hier aan het optimum zitten van wat deze gemeente aan kringen nodig heeft. De vindbaarheid van de kringen is in sommige gevallen een aandachtspunt. Bezien kan worden of de bestaande kringen nieuwe mensen er bij kunnen hebben of dat er bij voldoende vraag (te stimuleren via gerichte acties) een of meer nieuwe kringen gestart zullen worden.

In jaarlijkse sectiebijeenkomsten werd met enige regelmaat aandacht aan het (geloofs)gesprek besteed, juist ook omdat op de gewone sectievergaderingen daar meestal te weinig tijd voor beschikbaar was. Het is de vraag of er nog behoefte is aan een trainingsavond waarin het voeren van een (geloofs)gesprek centraal staat. Er kan ook gedacht worden aan trainingsavonden rond een actueel onderwerp, als dit zich aandient.

Voornemens:

- Training aan ouderlingen en pastoraal medewerkers in voeren van geloofsgesprek blijft een punt van aandacht;
- De nieuwe opzet m.b.t. nieuw-ingekomenen dient geëvalueerd en eventueel bijgesteld te worden;
- Zoeken naar mogelijkheden voor pastoraat op maat, afgestemd op noodzaak en wenselijkheid;
- Voortzetting van de huiskringen en peilen of er behoefte is aan een of meer nieuwe kringen;
- Zo lang mogelijk handhaven van de formatie van predikanten en kerkelijk werker.

Diaconaat

Geïnspireerd door Jezus Christus, willen wij delen wat ons gegeven is. Om in Nederland en wereldwijd mensen hoop te bieden en tot hun recht te laten komen. (Motto van Kerk in Actie, dat wij van harte onderschrijven en waar vanuit wij ons werk mogen doen.)

Eén van de taken van de diakenen is het informeren (betrokkenheid) van onze gemeente over diaconale activiteiten, zoals projecten en collecten. Dit gaat goed en ondanks een krimpende en vergrijzende gemeente blijft de financiële bijdrage voor diaconale en missionaire ondersteuning op peil. De diaconie probeert zichtbaar te zijn in de kerkelijke en burgerlijke gemeente van Uithoorn en wil zich inzetten voor de zwakkere en kwetsbare mensen in de samenleving, binnen en buiten Uithoorn. Ter plaatse en in de wereld.

Dit betekent dat wij ons, gesteund door de landelijke Kerk in Actie, inzetten voor projecten die geldelijke steun behoeven. Door de kerkgemeenschap te informeren over activiteiten in binnen- en buitenland, waar een bijdrage van onze collecte een verschil kan maken. De diaconie ondersteunt onder andere het lokale noodfonds en de voedselbank financieel. Er zijn inzamelingsacties voor o.a. voedselbank en kleding voor het Zeemanshuis.

Er is, binnen en buiten onze kerkelijke gemeente, veel aandacht voor diaconale activiteiten, helaas deels ingegeven doordat steeds meer mensen in de knel komen. Door geregeld de netwerkoverleggen van de burgerlijke gemeente te bezoeken zijn we betrokken bij het armoedebeleid. De diaconie heeft in de afgelopen jaren de signalering van “stille armoede” binnen de gemeente onder de aandacht van de ouderlingen en pastoraal medewerkers gebracht en ook

daadwerkelijk een aantal keren kunnen helpen. Er is ook een stappenplan voor hulpverlening van de Diaconie ontwikkeld. We hebben ons ook georiënteerd op het project Schuldhulpmaatje. Dit is inmiddels door de burgerlijke gemeente gerealiseerd.

Knelpunten zijn er ook. Onze gemeente is vergrijsd en krimpt. Dit heeft ook zijn weerslag op onze bemensing. Er is een afname van het aantal gemeenteleden dat als diaken of diaconaal vrijwilliger actief wil worden. Gelijktijdig zien wij een toename van de werkzaamheden op diaconaal gebied. Zwakkeren in de samenleving worden nog steeds hard getroffen door de bezuinigingen van de landelijke en lokale overheid. Er vallen vele gaten in onze sociale samenleving. Nu kunnen wij als kleine plaatselijke kerk in een fors ontkerkelijkt Uithoorn nooit alle gaten compenseren (financieel of met menskracht), maar we merken dat door de teruglopende menskracht het steeds moeilijker wordt om nieuwe initiatieven te realiseren en we beperken ons daarom vooral tot voortzetting van de huidige werkzaamheden. Het lukt nog wel voor kortlopende activiteiten mensen te vinden. Ook hebben we gelukkig nog een aantal diaconale medewerkers waar we een beroep op kunnen doen.

Inmiddels zijn er enkele nieuwe diakenen aangetreden, maar er zijn nog meer nieuwe diakenen nodig. We moeten realistisch blijven qua menskracht maar we zullen ook onderzoeken waar we kunnen samenwerken met andere kerken en organisaties. Verder blijven we zoveel mogelijk de netwerkoverleggen met de burgerlijke gemeente bezoeken. De landelijke kerk heeft een project 'De zorgzame kerk' opgezet. Vanuit diaconaal oogpunt is het wenselijk om waar mogelijk onderdelen van 'De zorgzame kerk' op plaatselijk vlak te realiseren. Bezien zal ook worden of en op welke manier vanuit de diaconie bijgedragen kan worden aan de Groene kerk.

Voornemens:

- Analyseren welke taken wel en welke niet meer of niet allemaal gelijktijdig uit te voeren zijn en op basis daarvan keuzes maken;
- Werven van nieuwe diakenen en van vrijwilligers voor diaconale taken, ook onder rand- en buitenkerkelijken, al dan niet op projectbasis;
- Voortzetten en uitbouwen van contacten met burgerlijke gemeente en andere organisaties;
- Diaconaat en pastoraat kijken welke onderdelen van 'zorgzame kerk' gerealiseerd kunnen worden wellicht in samenwerking met andere organisaties en vrijwilligers.

Financiën

Het College van Kerkrentmeesters prijst zich gelukkig met de goede bezetting door de jaren heen. De financiën worden op de juiste manier verwerkt door de gescheiden verantwoordelijkheden van administrateur en penningmeester. De inkomsten uit verhuur zijn toegenomen mede door nieuwe structurele huurders. Ook de kosten van het onderhoud van de gebouwen blijven laag. Dit is te danken aan de inzet van vele vrijwilligers die de werkzaamheden uitvoeren. De kosten van energie zijn structureel lager door de actie zonnepanelen, gefinancierd door gemeenteleden. Het resultaat daarvan is dat de PGU de komende jaren naar verwachting geen verbruikskosten qua elektriciteit heeft.

Knelpunten zijn het nog steeds afnemende ledental en de nog sterker afnemende inkomsten. In oktober 2019 telde de gemeente ca. 1100 doop- en belijdende leden. Daarvan zijn er 620 jonger dan 65 jaar en 478 ouder dan 65. Verwacht wordt dan ook dat de inkomsten uit vrijwillige bijdragen zullen blijven dalen, als gevolg van het overlijden van gemeenteleden. Er is nu nog vermogen in de vorm van één kerkgebouw en twee woningen. De Thamerkerk is op 25 juli 2019 overgedragen aan de nieuwe eigenaar. De begraafplaats is op 26 juli 2019 via de koper overgedragen aan de burgerlijke gemeente. In De Schutse is groot onderhoud uitgevoerd. Voor de nabije toekomst zal een prognose gemaakt worden voor het verdere onderhoud van het kerkgebouw, inclusief de zalen.

Na het vertrek van ds. Oechies is besloten een nieuwe predikant aan te trekken met een werktijd van 0,6 fte. Hiervoor is ook toestemming verkregen en de vacature is sinds 1 januari 2018 vervuld voor 3 jaar. Dit betekent dat er begin 2020 een aanvraagprocedure bij de CCBB en de classis moet worden gestart om toestemming te verkrijgen voor het opnieuw vervullen van deze vacature. Een verlenging van de benoemingstermijn van de zittende predikant is niet toegestaan. De andere predikant (0,75 fte) gaat (waarschijnlijk) uiterlijk in 2025 met emeritaat; de voorbereiding voor vervulling van die vacature moet eind 2024 beginnen. Gezien de teruggang van de bijdragen is zeker dat de huidige predikantsformatie in de toekomst niet gehandhaafd kan worden. De kerkelijk werker (0,4 fte) heeft een vast dienstverband. Dit geldt ook voor de koster (0,5 fte) die (waarschijnlijk) eind 2024 met pensioen gaat.

Inmiddels (sinds augustus 2020) is bekend dat er toestemming is verkregen om de vacature van 0,6 fte die vanaf januari 2021 ontstaat, te vervullen.

Voornemens:

- Een prognose maken van de inkomsten (met name vaste vrijwillige bijdragen) en het bezit op de langere termijn;
- Een prognose maken van de kosten van het pastoraat en het personeel (kerkelijk werker en koster) in ieder geval per 1.1.2021 en volgende jaren;
- Een prognose maken voor het onderhoud van ons kerkgebouw en het zalencentrum;
- Nagaan hoeveel financiële ruimte er is voor vernieuwingen;
- Op zoek naar nieuwe kerkrentmeesters, aangezien verschillende zittende leden al twee termijnen gediend hebben.

PR

De website is onlangs vernieuwd en wordt door de gebruikers zelf actueel gehouden. De website wordt professioneel gebouwd en onderhouden, waar de webmaster een kleine vergoeding voor ontvangt.

In het kerkblad Op Weg staat veel informatie zodat iedereen op de hoogte kan zijn. Interviews met vrijwilligers geven wat meer diepgang. 'Mo(nu)mentjes' zijn leuke korte herinneringen van gemeenteleden. Goede reacties op de cartoon voorop, de strip Ds Opweg, die vaak reageert op de 'meditatie' van de predikant. Persoonlijke informatie uit Op Weg komt niet op de website, maar iedereen kan zich met een e-mailadres wel abonneren op het hele kerkblad en de Zondagsbrief als pdf. Met extra aandacht voor bijzonderheden, komende activiteiten en links naar de kalender op de website. En soms een rouwbericht als dat tijdige melding anders niet haalt. Verzending naar zo'n 250 mailadressen, waarvan 55% opent en 29% door klikt.

Andere communicatiemiddelen waar gebruik van gemaakt wordt zijn: flyers, brochures, dakzeilen, posters, folders, beachvlag en de regenboogvlag. Iedere commissie maakt zijn eigen materialen, deels in samenwerking met Co Walinga, wat de eenheid ten goede komt. Het geplaatst krijgen van aankondigingen in de lokale huis-aan-huisbladen lukt de ene keer beter dan de andere keer. Ook hier voor geldt dat de commissies dit zelf oppakken (of laten liggen).

Als gevolg van de coronacrisis zijn de diensten sinds half maart 2020 via een livestream te volgen. Hier wordt goed gebruik van gemaakt. Bezien zal worden of en hoe dit voortgezet wordt na de coronacrisis.

Sociale media worden vooral gebruikt door en voor het jeugdwerk (facebook, Whatsapp). Breder gebruik van sociale media is alleen haalbaar als er iemand is die daar met plezier tijd in blijft steken. Foto's en filmpjes gebruiken is sinds de nieuwe privacywetgeving (AVG) lastiger geworden.

Voornemens:

- Werkgroep PR instellen voor de coördinatie en om te kijken naar PR in breder verband (bv afstemming gebruik dakzeilen en analyse van het nut van de verspreiding van brochures, folders, posters). Wat werkt er wel, wat werkt er niet?
- Regelmatig inhoudelijke artikelen of interviews in het kerkblad.

Andere activiteiten

Bezinning & Verdieping

Er is een diversiteit aan bijeenkomsten, met aandacht voor hart, hoofd en handen. De belangstelling is goed en schommelt vaak rond de 20 tot 25 deelnemers per bijeenkomst, met uitschieters naar boven en naar beneden. Daar zitten vaste deelnemers tussen die trouw veel van onze avonden bezoeken, maar ook regelmatig nieuwe gezichten, vanuit verschillende hoeken van onze gemeente en vanuit de Emmaüsparochie. Echt buitenkerkelijken bereiken we in het algemeen niet, maar dat is ook meer het terrein van de Preek van de Leek, het KerkCafé en van verschillende activiteiten van Kijk de kerk. Deze bijeenkomsten worden wel ook opgenomen in het programmaboekje van Bezinning & Verdieping.

Voornemen is wel om bepaalde activiteiten ook via de lokale pers onder de aandacht te brengen, maar in praktijk blijkt dat lastig. Enerzijds omdat we er zelf niet altijd aan denken, anderzijds omdat de redacties de ingestuurde teksten niet altijd opnemen. Via gerichte mailing brengen we items, die voor een bepaalde doelgroep extra interessant kan zijn, onder de aandacht van die gemeenteleden, voor zover we over hun mailadressen beschikken.

Voornemens:

- Behouden wat goed is en goed gaat en wat inspiratie geeft;
- Aansluiten bij wat speelt bij verschillende doelgroepen binnen de eigen gemeente en bij mensen aan de rand van de kerk en daarbuiten;
- Bedenken hoe we gemeenteleden jonger dan 55/60 beter kunnen bereiken;
- Proberen om in samenwerking met Kijk de Kerk wat vaker buiten de bekende paden te treden, zonder ons te vertellen of in het vaarwater van het KerkCafé of de Preek van de Leek te gaan zitten.

KerkCafé

Het kerkCafé heeft met gemiddeld 50 tot 75 bezoekers zijn bestaansrecht in de afgelopen zeven seizoenen bewezen. Het is een mooie manier om als kerk ruimte te geven aan het maatschappelijk debat en zo dienstbaar te zijn aan de samenleving. Het geloofsgesprek speelt bij het kerkCafé geen directe rol.

Voor het seizoen 2019-2020 staat weer een mooie reeks avonden op stapel. Het lukt steeds goed om gevarieerde thema's te agenderen die tijdens de uitvoering nog steeds actueel zijn. Daarbij komen ieder seizoen ook altijd wel thema's aan de orde die raken aan iemands inspiratiebronnen (bv. Mijn leven voltooid? en Sleutelen aan ons DNA?).

Het publiek bestaat zowel uit leden van de PGU, de parochies als uit mensen van buiten de kerken. Activiteiten van het KerkCafé Uithoorn worden vermeld in het boekje van Bezinning & Verdieping en op de websites van de Raad van kerken van Uithoorn en De Kwakel en die van de aangesloten kerken. De folder wordt verspreid met de kerk- en parochiebladen. Daarnaast worden de activiteiten zo breed mogelijk aangekondigd via alle beschikbare middelen en media, zoals bv. via het reclamezeil

op het dak van De Schutse, via posters en via de huis-aan-huisbladen. Daarnaast zal de eigen website binnenkort weer in de lucht zijn.

De financiën blijven zorgen baren. De eerste drie jaar kregen we een startsubsidie van de landelijke kerk. Aansluitend bleken we subsidie te kunnen krijgen van het Initiatievenfonds Uithoorn. Ook voor het komende derde seizoen op rij hebben daarvan opnieuw een subsidie toegezegd gekregen.

Voornemens:

- goede onderwerpen met capabele inleiders blijven agenderen;
- proberen de bemensing van de werkgroep uit te breiden en te vernieuwen (liefst met trouwe bezoekers);
- we zijn blij met het financiële vangnet dat de kerkenraad van de PGU ons biedt maar zullen blijven inzetten op medefinanciering door externe partijen als het Initiatievenfonds Uithoorn, om zo de vrije toegang te kunnen handhaven.

Preek van de Leek

Met een 'Preek van de Leek' zendt de kerk nu eens niet een boodschap uit, maar wil een boodschap ontvangen. Er bestaat immers het (inmiddels al vaak bevestigde) vermoeden dat de confrontatie van een leek met een Bijbeltekst en met de protestantse liturgie (de kern van een 'preek-van-de-leek') voor de bezoeker iets van waarde kan opleveren. In een Preek van de Leekdienst verbinden bekende plaatsgenoten elementen uit hun autobiografie met bijbel en liturgie op zo'n manier, dat de trouwe, de incidentele of eenmalige kerkganger erdoor bewogen kan worden.

Kerkgang is als het opgaan naar "een ontmoetingsplaats, waar ruimte is voor het ervaren van God in het vieren, leren en dienen". Niet in afzondering, maar samen met anderen – en ook als God als afwezige wordt ervaren.

Juist het voor een leek soms weerbarstige van de liturgie en van het spreken in de kerk, maakt een Preek van de Leekdienst tot een spannend experiment. De uitkomst is altijd ongewis. De verscheidenheid en andersheid is vaak heel groot, juist door de verschillen in persoonlijkheden en geschiedenissen en dit levert bijzondere diensten op. Het doel van de Preek van de Leek lijkt zo beslist gehaald en de werkgroep wil dan ook graag op deze voet voort gaan en heeft daar veel zin in.

Voornemens:

- met het zelfde enthousiasme doorgaan op de ingeslagen weg;
- bemensing van de commissie op peil houden;
- zorgen voor goede afspraken met de andere groepen die op zondagmiddag in De Schutse gebruik willen maken van de kerkzaal, zodat de Preek van de Leek op de voor haar geschikte data terecht kan in de kerk.

Kijk de Kerk

Missionair gemeentezijn betekent gehoor geven aan de vraag van de Heer der kerk om te delen, wat we zelf ontvangen in onze kerk: 'zichtbaar zijn in onze omgeving'. De vraag was echter al direct: hoe doe je dat in een krimpende gemeente. Het antwoord luidt: Missionair beleid gaat niet in de eerste plaats om het opzetten van allerlei activiteiten voor mensen van buiten de kerk, maar veeleer om een bewustzijn van de uitstraling die je als gemeente naar buiten hebt, alsmede van een getuigende houding om te willen delen wat je als kerk te bieden hebt.

Vanuit die insteek is inmiddels al het nodige bereikt, waarbij de volgende thema's zijn genoemd:

- kijken naar wat we al doen, soms door de bril van de ander wat kan anders en/of beter?
- waarderen wat we al doen, we hebben veel te bieden, niet meer hooi op de vorken;
- Laten inspireren door de landelijke kerk, en andere kerken: bv boekje '100 Tips en Stops';

- Andere naam dan 'missionair', dat werd dus 'Kijk de Kerk'!
- Neus buiten de deur steken: overal zoeken kerken naar vernieuwing in tijden van krimp en ontkerkelijking;
- Buiten de lijnen durven denken en doen.

Er is nu een denktank, een vaste kern die maandelijks bijeenkomt om samen te eten, te praten en plannen te maken. We geven bij bijzondere kerkdiensten waar ook veel randkerkelijken komen (Kerst, Pasen, Pinksteren, gedachteniszondag) een kaartje met een tekst en een groet mee. We hebben ons gebogen over de uitstraling van ons kerkgebouw naar buiten toe (hoe welkom voel je je) en we organiseren activiteiten waarmee we de deuren openzetten voor iedereen: de kerstallententoonstelling en op 2 november: voor wie steek jij een kaarsje op? Via de tip van de maand zetten we de kerkgangers met een prikkelende stelling aan het denken. De werkgroep is bij dit alles nadrukkelijk geen commissie, maar aanjager: hoe is de uitstraling van de kerk, hoe zichtbaar willen en kunnen we zijn als gemeente?

Voornemens:

- Proberen om het begrip Kijk de Kerk breder te trekken;
- Steeds terug naar de basis om te zien wat we al doen en hoe we dat doen, uitstralen dat we een plaats van hoop en troost zijn voor iedereen;
- Niet te veel tegelijk willen. We zijn actief maar weten ook dat het voortbestaan van de kerk niet van ons afhangt. De Heer zorgt voor Zijn kerk, zo net hier, dan elders. En op die manier willen we trouw en toegewijd doorgaan met wat we doen omdat we dat als opdracht van de Heer van de kerk ervaren.

Verspreiden Elizabethbode en Open Deur

De Elisabethbode en de Open Deur worden door enkele gemeenteleden in ons dorp rondgebracht bij mensen die één van beide tijdschriften wil ontvangen, Vroeger was dit werk van een evangelisatiecommissie, nu is er nog een coördinator die dat werk samen aanstuurt met deze mensen. Een aantal van deze bladen vindt zijn weg via het folderrek in de hal van De Schutse. De kosten worden gedekt via een jaarlijkse collecte. Het tekort wordt vanuit de kerk aangevuld.

De groene kerk

Nee we hebben geen plannen om De Schutse groen te schilderen, maar wel willen we stappen zetten om een duurzamer kerk te worden. Een actueel onderwerp, maar ook een onderwerp dat ook al in de bijbel terug te vinden is als taak om goed om te gaan met heel de schepping. Duurzaam kan inhouden dat we iets aan isolatie gaan doen, maar ook dat we nagaan hoe we omgaan met afval en met de producten die gebruikt worden. Vanuit de werkgroep "Groene Kerk" willen we samen met onder andere de diaconie en de kerkrentmeesters, maar ook met gemeenteleden de verschillende mogelijkheden onderzoeken en waar haalbaar ook ten uitvoer brengen. Daarnaast worden ook vanuit KerkCafé en Bezinning & Verdieping bijeenkomsten georganiseerd waarin het thema duurzaamheid centraal staat. De kerk, dat zijn wij samen. Een duurzame kerk, die maken wij samen.

Ontmoetingen

Praktijkschoolmaaltijden

Deze maaltijden worden rond de 5-7 keer per seizoen georganiseerd in De Schutse. De maaltijd wordt verzorgd door de Praktijkschool Uithoorn, deze leerlingen hebben een extra ondersteuningsbehoefte en moeten in hun 3de jaar een externe stage doorlopen. Deze toch

kwetsbare jongeren vinden een welwillende groep gemeenteleden tegenover zich die komen voor ontmoeting en een eenvoudige maar goede warme maaltijd met drie gangen. Er is vanuit onze gemeente een begeleidingsgroepje dat contact met school onderhoudt en de organisatie op zich neemt. De leerlingen worden begeleid door 2 vaste docenten. Het is mooi om te zien hoe zij groeien in hun rol en meer zelfvertrouwen krijgen. Wij genieten van het eten, de gezelligheid, de verbinding en gesprekken. Er is plek voor max 24 deelnemers, gemiddeld zijn er rond de 20, incl. de begeleiders. Er zijn deelnemers die er bijna altijd zijn, anderen komen 1 of 2 keer meedoen. Het is midden op de dag, schooltijd, dat beperkt de groep.

Koffieochtend

Elke donderdagochtend is de kerk open en wordt er koffie en thee geschonken voor iedereen die binnenkomt. In praktijk zijn dit meestal vaste gasten en schuift er af en toe een nieuw iemand aan, het aantal varieert tussen de 8 en de 16 deelnemers. Soms worden er wat klusjes gedaan, maar het is niet gelukt om een afwisselende inhoudelijke invulling te verzorgen, waar aanvankelijk wel plannen voor waren. Het lukt ook niet om zo laagdrempelig te zijn dat ook mensen van buiten de kerk spontaan binnen lopen voor een kopje koffie en een gesprek. Het is dus in die zin geen missionaire activiteit geworden, maar wel een voor de deelnemers waardevolle bijeenkomst, waar ze graag en trouw naar toe komen en waar van alles wordt besproken en er echt contact is. Ook langs die weg is er dus aandacht voor elkaar tot eer van God.

Activiteiten voor senioren

Het doel is om elkaar te ontmoeten bij een kopje thee of koffie. Dat doen we elke tweede donderdag van de maand, te beginnen in oktober en eindigen in april. De doelgroep betreft alle ouderen van onze gemeente en ook van de Rooms Katholieke kerk. Voor de middagen in De Schutse wordt er een gastspreker uitgenodigd. De onderwerpen variëren van een herfststukje maken tot een voordracht over het ontstaan van Uithoorn. Meestal zijn er vijftien tot twintig mensen, soms meer, dat ligt aan de belangstelling voor de activiteit. In september organiseren we een busreisje en zo mogelijk in het najaar een stampottenreis. Bij beide reizen gaan er 40 mensen mee of meer. De kerstviering met lunch wordt op de tweede donderdag in december gehouden. We beginnen dan om 11.00 uur. Een van de predikanten gaat daarin voor. Ook daarvoor is de belangstelling groot, zo'n 50 mensen.

Oecumene

Als PGU zijn we niet de enige geloofsgemeenschap binnen Uithoorn en De Kwakel. We werken met de Rooms-katholieke parochie in Uithoorn samen in de Raad van Kerken Uithoorn en via die Raad is er contact met de Evangelische Christen Gemeenschap. Begin 2015 was er voor het eerst sinds jaren weer contact met de geloofsgemeenschap van de Uithoornse moskee Al Irchaad, maar dit contact is niet verder uitgebouwd.

De oecumene wordt voldoende gedragen door de predikanten en in de kerkenraad, maar momenteel loopt de samenwerking met de Rooms-katholieke parochies in Uithoorn en De Kwakel moeizaam, vooral rond de oecumenische vieringen (gebedsweek voor de eenheid). Toch kijken wij met vreugde naar alles wat we opgebouwd hebben en graag willen behouden (samenwerking vanuit hete jeugdwerk en binnen de commissie Bezinning en Verdieping, oecumenische zangavond, waaraan nu ook de PERKI-gemeente aan deelneemt; weeksluitingen in Het Hoge Heem). Het gesprek wordt zo mogelijk weer aangegaan met de pastores, omdat we het van belang vinden om waar het kan samen op te trekken.

Voornemens:

- Voortzetting van de contacten met de rooms-katholieke parochies en waar mogelijk uitbreiden, waarbij vooral gedacht wordt aan andere momenten dan de zondagse vieringen;

- Contacten met de Evangelische Christen Gemeenschap opzetten en/of onderhouden waar zinvol;

De PGU in de Uithoornse samenleving

De betekenis van de PGU voor de Uithoornse samenleving mag dan relatief beperkt zijn, als gemeente zien we wel een taak voor de PGU in die Uithoornse samenleving (inclusief De Kwakel), een taak die de afgelopen jaren op verschillende manieren verder handen en voeten is gegeven. Open staan voor anderen, hen welkom heten, diaconale activiteiten, kerkCafé en Preek van de Leek, de activiteiten van Kijk de Kerk, en heel praktisch via verhuur van zalen, bijvoorbeeld aan Ons Tweede Thuis. Daarnaast worden nieuwe mogelijkheden genoemd en aangepakt, zoals initiatieven als 'wijdekerk' en de Groene Kerk. De diaconie heeft inmiddels een signaalfunctie naar de burgerlijke gemeente toe op het gebied van het sociaal domein.

In aansluiting bij de woorden van Bas de Graaf en Erik Borgman gaat het daarbij vooral ook om het er zijn als gemeente, present en betrokken, als teken van Gods verbondenheid met de wereld. Kan de kerk een echte ontmoetingsplaats worden in de wijk? Hebben we genoeg oog voor de behoeften van de samenleving? Hoe kunnen we er zijn voor zijn voor mensen die worstelen met zingevingvragen?

Het zou mooi zijn, zo geven ook onze predikanten aan, wanneer de kerk zich nog meer bewust wordt van haar rol en betekenis in en voor de Uithoornse samenleving en deze rol meer op zich kan nemen. Wanneer we meer mensen aan de rand van de kerk kunnen bereiken, als we een herberg van het dorp zouden kunnen worden. We hebben ook als kleiner wordende kerk een roeping, namelijk om missionair bezig te zijn, handelend vanuit een solidaire houding, vanuit onze Bijbelse inspiratie en vanuit het vertrouwen dat God erbij is. Dit verder vorm geven aan de rol van de kerk, in en voor de samenleving kan uiteraard heel goed samen met andere organisaties en in aansluiting bij al bestaande initiatieven. Daarbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan het project De zorgzame kerk van de PKN/Kerk in Actie.

Bij alles geldt dat we ons ook bewust moeten en mogen zijn van de grenzen van wat we aan kunnen, en van alles wat al gedaan wordt en waar we dankbaar voor zijn.

Aanbevelingen:

- Activiteiten waarmee de PGU contact maakt met inwoners en organisaties in de Uithoornse samenleving op elkaar afstemmen en bekijken hoe de PGU dienstbaar kan zijn in die samenleving, zonder ons te vertillen aan een heilig moeten.

Tot slot: waar staan we nu

Als we teruggaan naar wat we hierboven als onze basis hebben benoemd, de missie van de PGU, dan zien we dat alle elementen van deze basis terugkomen in de activiteiten binnen de gemeente. De Bijbel is inspiratiebron in onze vieringen, in leerhuizen en huiskringen. De PGU wordt door velen ervaren als een ontmoetingsplaats waar ruimte is om God te ervaren, waar gevierd wordt, geleerd en gediend. Er is een sterk gevoel van gemeenschap in het omzien naar elkaar. In vieringen, diaconaat, activiteiten van Bezinning & Verdieping, van kerkCafé en Preek van de Leek is oog voor de ontwikkelingen in de samenleving veraf en dichtbij. Via de diaconie is de PGU betrokken bij zwakkeren in de samenleving.

We hebben kortom een gemeente waarin veel gebeurt, waar veel energie in zit en met een grote diversiteit. Deze inspiratie en die uitstraling stemmen tot dankbaarheid en vreugde.

Wat nog beter zou kunnen, is de aansluiting met 'buiten', met mensen aan de rand van de kerk, kerkverlaters en buitenkerkelijken. Zorgen zijn er vooral over de toekomst qua ledenaantal, leeftijdsopbouw en financiën. In de paragrafen en voornemens hierboven komt dat allemaal terug.

Uitgangspunt voor dit beleidsplan is vanuit een sterk 'binnen' naar 'buiten' treden. Zoals in de dichtregel van Ronald da Costa naar voren komt: 'Straal uit en deel mee: vonken humor, moed, troost en zo meer'. Wat we zelf mogen ontvangen in ons gemeente-zijn, dat kunnen we uitstralen en uitdelen naar mensen buiten onze gemeenschap. In de wetenschap dat de kerk niet van ons is, maar van God en dat we met Hem/Haar op weg zijn, in het perspectief van het Koninkrijk Gods. Niet om 'zieltjes te winnen', hoewel niemand zal ontkennen dat nieuwe leden meer dan welkom zijn, maar omdat we het de anderen ook gunnen, om zich gezien en aangeraakt te weten door wie wij God noemen. Omdat we de blijde boodschap, ons aangereikt in de Bijbel en in een rijkdom aan liederen en gebeden, niet voor ons zelf willen houden, maar willen delen met anderen. Delen uitgaande van de vragen die er bij anderen leven. Daarbij is het van belang de eigen gemeenschap niet te vergeten, die is immers de basis van het delen met anderen.

Een belangrijk deel van de activiteiten van de gemeente gebeurt door vrijwilligers. Bij een teruglopend aantal leden en vergrijzing, ligt het voor de hand dat het aantal vrijwilligers afneemt. Bij het opstellen van het beleidsplan voor de jaren 2015-2020 is er niet voor gekozen om bepaalde activiteiten af te bouwen, omdat het niet nuttig leek om hier van tevoren beslissingen over te nemen. Liever langs de natuurlijke weg nieuwe activiteiten laten ontstaan en anderen laten uitdoven, wanneer daar geen menskracht meer voor blijkt te zijn.

Het is de vraag of het nog lang mogelijk is om op diezelfde manier door te gaan, ook gezien de vaak terugkerende roep om meer vrijwilligers in de paragrafen en voornemens van de verschillende commissies.

Of is nu de tijd aangebroken is om met elkaar als kerkenraad en gemeente een paar speerpunten te kiezen waar we de komende jaren onze aandacht aan gaan besteden, vanuit de vraag hoe we in de toekomst gemeente van God willen en kunnen zijn naar binnen en naar buiten toe. Zou dat niet vruchtbaarder zijn dan doorgaan op de zelfde voet met als risico dat we ten onder gaan aan de veelheid van activiteiten die we allemaal het liefst willen voortzetten, waardoor frustratie het kan gaan winnen van de inspiratie?

Vanuit de vraag: hoe willen we gemeente van God zijn en geïnspireerd door alle genoteerde voornemens, zou dan gedacht worden aan kernthema's als:

- Hoe kunnen we het geloof zo verwoorden dat het weer aansprekend wordt voor hen die de kerk steeds minder weten te vinden (zoals de gemeenteleden in de leeftijd tussen 25 en 50);
- hoe kunnen en willen we er zijn als kerk in de samenleving (zingeving; missionaire kerk);
- Groene kerk/ levensstijl (zorg voor de schepping);
- Zorgzame kerk (pastoraat en diaconaat);
- Er zijn voor zoveel mogelijk verschillende leeftijdsgroepen en de generaties meer bij elkaar betrekken.

Bij het uitwerken van een of meer van deze of andere kernthema's is uiteraard 'winst' te halen uit het bundelen van activiteiten die we al doen, waarbij bijvoorbeeld ook gekeken kan worden naar de organisatiestructuur van onze gemeente met zijn vele (sub)commissies.

Vanzelfsprekend geldt bij de keuze voor een of enkele speerpunten, dat we goed moeten kijken waar kansen liggen, dat we ook dan niet te véél moeten willen, in kleine stapjes denken, samenwerken met mensen en organisaties binnen en buiten de kerk(en) en vooral mensen iets laten doen waar zij plezier aan beleven. We doen het niet alleen, maar met elkaar in het vertrouwen dat God met ons mee gaat. We zijn niet groot en niet met velen maar samen kunnen we van betekenis zijn voor elkaar

en voor onze omgeving. En via onze PR mogen we dat best uitstralen naar buiten. Ook vonken humor, moed, troost en zo meer hebben betekenis. Een vonk kan een brand doen ontstaan...

Hoe nu verder

De beleidscommissie stelt voor om tijdens een of enkele bezinnende kerkenraadsvergadering(en) en gemeentevergadering(en) te spreken over de vraag of we nog op dezelfde manier kunnen en willen doorgaan of dat we nu een paar speerpunten kiezen vanuit de vraag hoe we in de toekomst gemeente van God kunnen en willen zijn naar binnen en naar buiten toe. En als we die weg in willen slaan: welke kernthema's kiezen we dan en hoe kunnen daarbij krachten en activiteiten worden gebundeld.

In de paragraaf 'Waar staan we nu' heeft de commissie enkele suggesties gedaan voor mogelijke kernthema's. Zij wil graag verder meedenken hierover en is van harte bereid om een stappenplan uit te werken voor de komende jaren, als er voor gekozen wordt om onze energie als kerkenraad en gemeente vooral aan enkele centrale thema's te besteden.

Jaap van Dijk
Dolf van Gaalen
Liesbeth Geudeke
Eva Rozendaal
Martin Westerheijden